

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Pedagogická fakulta

Katedra Hudební výchovy

Tereza Boyková

3. ročník

Obor: Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání v kombinaci s Výchovou ke
zdraví se zaměřením na vzdělávání

HUDEBNÍ INTERPRETACE PINK

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Lenka Kružíková, Ph. D

Olomouc 2023/2024

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Hudební interpretace Pink zpracovala samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne 18. 6. 2024

.....

podpis

Poděkování

Mé poděkování patří vedoucí práce Mgr. Lence Kružíkové, Ph. D za cenné rady a odborné vedení, které mi pomohlo vytvořit tuto práci.

OBSAH

ÚVOD	5
1. METODOLOGIE KVALIFIKAČNÍ PRÁCE	6
2. ŽIVOTOPIS	7
1.1 Kdo je Pink.....	7
1.2 Raný život	8
1.3 Osobní vztahy.....	10
1.4 Politická angažovanost	10
3. OSOBNOST.....	13
3.1 Odlišnost od ostatních	13
3.2 Zajímavá fakta o Pink	14
3.3 Co lidé říkají o Pink	14
3.4 Jak svět vidí Pink.....	15
4. KARIÉRA	17
4.1 Cesta ke slávě	17
4.2 Významné kariérní milníky.....	18
5. HUDEBNÍ INTERPRETACE	21
5.1 Nejznámější alba a písně	22
5.2 Ocenění.....	24
6. KOMPARACE HUDEBNÍ INTERPRETACE V KONTEXTU HISTORICKÉHO VÝVOJE	26
ZÁVĚR.....	28
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	29

ÚVOD

Interpretace je slovo s širokým významem, který se může v jednotlivých oborech určitým způsobem lišit. Pod pojmem Hudební interpretace si představíme provozování písní, skladeb nebo hudebních děl s nějakou myšlenkou a textem. V hudební oblasti se často vyskytuje pojem Interpret, který označuje hudebníka provádějícího skladbu podle notového zápisu nebo text písně. Při hudební interpretaci hraje významnou roli umělecká zkušenost a schopnost interpreta, jak dovede svou představu a svůj záměr uplatnit v pojetí skladby. Důležitá je také schopnost uměleckého citění k vyjádření textu, aby byl posluchačem co nejlépe pochopitelný.

Tato bakalářská práce se zabývá životem a kariérou americké zpěvačky a textařky Pink, která se stala jednou z nejvýznamnějších a nejúspěšnějších zpěvaček současnosti. Cílem této práce je podrobněji se seznámit s Pink a porovnat její vývoj tvorby, textů a popsat vliv na současnou popovou kulturu.

Motivací ke zpracování tématu bakalářské práce byl zájem o bližší poznání Pink života z důvodu dlouholetého poslechu a obliby její tvorby. Důvodem volby tématu byl také velký obdiv její osobnosti a rovněž zájem o objasnění jejího celosvětového úspěchu a značného vlivu na širokou část populace.

Tato práce je teoretického rázu. Na začátku se práce zaměřuje na život Pink, včetně jejího dětství a začátků v hudebním průmyslu. Dále se práce zaměří na to, jak je Pink silně angažovaná do politického dění, přičemž se dozvíme, jak velký sociální vliv dokáže mít.

V další části se práce zaměří na podrobnější informace o jejích vlastnostech, poukáže na její odlišnost od ostatních a také na to, jak na její osobnost nahlíží svět. Poté se práce přesune k poznání jejích hlavních kariérních vzestupů. Dozvíme o tom, kolik úsilí Pink stálo probojovat se ke světovému uznání a o jejích bohatých oceněních.

V poslední části práce se bude porovnávat Pink vývoj napříč různými hudebními styly a objasní se, jak jí ve vývoji ovlivnily. Práce bude popisovat Pink nejvýznamnější alba, včetně jejích nejznámějších písní. Dále bude práce pojednávat také o tom, jak Pink používá své texty k vyjádření myšlenek a pocitů a jakým způsobem ovlivnila popovou hudbu, kulturu a společnost.

1. METODOLOGIE KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Tato bakalářská práce se zaměřuje na bližší poznání Pink života, její osobnosti, hudební kariéry, a především na její umělecký vývoj a vliv na současnou popovou kulturu. V této práci se objevují témata ohledně raného života Pink, kde se dozvíme, kdy a za jakých okolností byla Pink ovlivněna poprvé hudbou. V další části nás práce přibližuje k poznání osobnosti Pink, v čem se liší od ostatních a čím je pro společnost zajímavá. Poté práce pojednává o Pink umělecké cestě a kariéře, a nakonec se práce zabývá komparací její hudební interpretace a vývojem různých žánrů v kontextu historického vývoje.

Práce je teoretického a historického rázu a autorka v ní zpracovává informace samostatně, za využití nepřímé citace. Bakalářská práce je rozdělena na šest kapitol a poznatky, definice a myšlenky jsou v práci uváděny formou vlastní stylizace. Při zpracování práce autorka čerpala z uvedeného seznamu použitých zdrojů a literatury, které jsou bohužel omezené na minimum a existuje pouze pár publikací o hudební interpretce.

Cílem bakalářské práce je podrobněji se seznámit s Pink a porovnat její vývoj tvorby, textů a popsat vliv na současnou popovou kulturu. Předmětem této práce je interpretka Alecia Beth Moore, známější jako Pink, kterou má za úkol tato práce představit a podat čtenáři informace, čím je tato osobnost zajímavá a prospěšná pro společnost a kulturu.

Důvodem volby této práce je velký obdiv autorky k Pink z důvodu její autentičnosti, nebojácnosti a svobodomyšlného prosazování názorů, což jsou vlastnosti, které inspirují a pomáhají lidem v překonávání překážek a dosahování životních cílů. Motivací pro volbu tohoto tématu byl také zájem o objasnění Pink celosvětového úspěchu.

2. ŽIVOTOPIS

Alecia Beth Moore, veřejností lépe známá jako Pink, je americká zpěvačka, textařka a herečka, která se narodila 8. září 1979 v Pensylvánii. Hudbě se začala věnovat už jako dítě a postupem času se stala jednou z nejznámějších a neúspěšnějších umělkyně na světové hudební scéně. Kromě své hudební kariéry je známá také svou angažovaností v humanitárních akcích, podporou různých politických kauz a charitativní činností. Pink se nebojí vyjádřit svůj názor a díky svému výraznému charakteru se stala obrovskou inspirací pro společnost. Hrála také v několika filmech a seriálech. Její rodiče se rozvedli a Pink poté nějaký čas neměla dobrý vztah s matkou, avšak otec jí zůstal i tak na blízku a postupem času se s matkou jejich spojení obnovilo a v současnosti ji Pink považuje za jednu ze svých nejbližších přátel. V dospívání si prošla drogovou závislostí, ale díky své silné osobnosti se postavila zpět na vlastní nohy. Pink je nyní vdaná za Careyho Harta, se kterým má dvě děti a společně žijí v Kalifornii.

1.1 Kdo je Pink

Pink je americká zpěvačka a skladatelka, která se věnovala i herectví a byla ve svém úsilí velmi aktivní. Narodila se pro zpěv a pro skládání písní a už jako dítě začala psát písně s vážnými důsledky. Její kariéra začala, když se ve svých 14 letech začala zapojovat jako vokalistka a tanečnice na klubové scéně a od té doby se nezastavila. Navzdory své drsné dívčí osobnosti odhalila veřejnosti i svou jemnější stránku a podpořila v průběhu života mnoho kauz. Je hlasitou mluvčí komunity LGBTQ a propůjčuje svou celebritu kampaním organizace People for the Ethical Treatment of Animals (PETA). Oslovila také různé charitativní organizace a věnovala značné množství peněz na kampaň za lidská práva, UNICEF a na nadaci Save the Children. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink poskytla různé verze, jak přišla ke své přezdívce. Podle filmu Quentina Tarantina s názvem Reservoir Dogs, který viděla jako teenagerka a dle vystupující hlavní filmové postavy pana Pinka se všichni její přátelé dohodli, že vypadá jako on. Pink strávila několik let na klubové scéně ve Philadelphii, kde zpívala jako před skokanka a objevovala se v talentových pořadech. Pro Pink byl klub místem, které ji umožnilo zpěvem vyjádřit samu sebe. Když jí bylo 13 let, místní DJ ji požádal, aby byla záložní zpěvačkou v jeho hip – hopové skupině s názvem "Schools of Thought". Brzy poté si jí všiml A&R manažer a připojila se k ženské R&B skupině s názvem Choice. Osamostatnila se a vydala se na sólovou dráhu, když se rozhodla podepsat smlouvu s LaFace Records poté, co to s ženskou

R&B skupinou nevyšlo. Její debutové album s názvem "Can't Take Me Anywhere" bylo vydáno v roce 2000. Pink napsala několik dalších svých písní pro toto album, které se do konce roku stalo multiplatinovým. Její první singl "There You Go" byl vrcholem úspěchu a byl certifikován jako zlatý. Pink se postupně odklonila od svého raného R&B stylu, od pěti platinové písně "Missundaztood" ke Grammy výherní písni "Try This" v roce 2003, na které spolupracovala s jejími skladateli Lindou Perry, Timem Armstrongem a Butchem Walkerem a díky tomu získala její hudba ikonicky strhující ráz s výrazným rockovým nádechem. Poté, co byla nominována na více než tucet cen Grammy, získala v roce 2002 cenu za nejlepší popovou spolupráci, díky které se dostala na obálku Lady Marmalade a za píseň "Trouble" v roce 2004 získala ocenění za nejlepší ženský rockový vokální výkon. V roce 2016 získala cenu Emmy za "Today's the Day". Hurts 2 B Human vyšlo v roce 2019 a stejně jako její předchozí dvě alba se umístilo na prvním místě v žebříčku Billboard 200. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink byla prvním umělcem, nepocházejícím z Británie, který v roce 2019 získal ocenění Brit Award za mimořádný přínos britské hudbě a který byl oceněn od vzniku Brit Awards v roce 1977. Tato zkušenost pro ni byla velice mimořádná, protože byla vybrána namísto britského hudebníka Phila Collinse, který byl v této kariéře podstatně déle a prodal řadu svých alb, avšak cenu nikdy nezískal. Pink, známá svým chraplavým hlasem a akrobatickým vystupováním na pódiu, prodala za rok 2020 po celém světě přes 90 milionů alb, což z ní dělá jednu z nejúspěšnějších světových hudebníků. Získala tři ceny Grammy následované dvěma cenami Brit Awards. Na žebříčku 100 nejúspěšnějších žen v hudebním světě se umístila na desátém místě a v roce 2013 získala dle Billboardu titul Žena. Také získala BMI cenu prezidenta za "mimořádný úspěch v psaní písní" a v globálním dopadu na popovou hudbu a zábavní průmysl. S řadou hitů, které se dostaly na první místo a s miliony prodaných alb po celém světě je Pink je uváděna jako jedna z komerčně nejúspěšnějších světových popových hvězd. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

1.2 Raný život

Alecia Beth Moore, známá jako Pink, se narodila v 8. září 1979 v Doylestownu jako druhé dítě Jima a Judy Moorových. Žila docela typický život střední třídy v Doylestownu v Pensylvánii. Její matka pracovala jako pohotovostní sestra a pojišťovna zaměstnávala jejího otce. Přestože byla při narození zdravé dítě, brzy v životě se u ní vyvinulo astma,

kteří ji trápilo po zbytek života. Manželské potíže jejích rodičů začaly, když byla batole a nakonec vedly k jejich rozvodu. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink přiznala, že roky nevycházela se svou matkou Judith Mooreovou, ale nyní, když je dospělá, chápe, jak těžká byla cesta její matky. Po rozvodu byla Judith ponechána, aby se o své děti starala samostatně. Pracovala na plný úvazek a vychovávala dvě děti zároveň. Když bylo Pink 15, Judith vyhodila svou dceru z domu kvůli konfliktu mezi matkou a dcerou. Postupem času jejich spojení rostlo a nyní ji Pink považuje za jednu ze svých nejbližších přátel. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Jim Moore, otec Pink, jí zůstal pozoruhodně blízký a v určitém ohledu ji ovlivnil. Je jedním z těch statečných mužů, kteří sloužili během války ve Vietnamu a pracovali v pojišťovnictví. Naučil ji mimo jiné bojovat, používat nože a zbraně a lámat zápěstí, aby se uměla ubránit. Inspiroval ji také, když ji učil hrát na kytaru a seznámil ji s hudbou Boba Dylana a Dona McLeana. Jim Moore jí v mnoha písních přispěl většinou materiálu. Jim kromě toho, že byl jejím spoluscenáristou, působil jako její manažer, což přispělo k upevnění vztahu mezi otcem a dcerou. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Její matka pochází z aškenázského židovského původu a její otec je irského, německého a anglického původu. Pink se identifikuje jako Židovka a popisuje se jako „Irsko – Německo – litevská – židovka“. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink byla od 4 do 12 let trénována, aby se stala gymnastkou. Nikdy nepřemýšlela o tom, jak by ji mohl ovlivnit rozvod rodičů. Pink měla své první tetování a piercing jazyka, když jí bylo pouhých 12 let. Svá středoškolská léta strávila na "Central Bucks HighSchool West" jako obyčejná puberťačka. Od 13 let pravidelně pracovala v klubech ve Philadelphii, nejprve se stala tanečnicí a poté jako záložní zpěvačka pro populární místní hip-hopovou skupinu s názvem "Schoolz of Thought". Pink také uvedla, že vyrůstala v rodině se stejným obdivem k hudbě. Již ve svých 14 letech začala psát své písně a ve stejném roce ji místní DJ v klubu s názvem "Fever" začal zvat každý pátek na pódium, aby vystoupila se svou novou písní. Její matka uvedla, že její texty byly „hluboké“. Psala texty, které především vyjadřovaly její emoce. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink pokračovala ve svém snu, zatímco pracovala v restauracích rychlého občerstvení a vystupovala v hip – hopových nočních klubech ve Philadelphii, neohrožená a vyzbrojená silným hlasem. Po neúspěšné nabídce s jinou R&B skupinou zůstala u labelu, aby v 19

letech nahrála své první sólové album "Can't Take Me Anywhere". (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

1.3 Osobní vztahy

Povídalo se, že Pink měla city k rapperovi, kytaristovi a členovi skupiny NSYNC. V roce 2003 se říkalo, že spolu chodí, ale jejich románek nebyl nikdy potvrzen. V roce 2013 vyšlo vydání Glamour. Pink oznámila svůj románek s hvězdou NSYNC. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink život se měnil i mimo studio. Poté, co požádala svého přítele o sňatek, motokrosovou hvězdu Careyho Harta, se za něj provdala v Kostarice během jednoho z jeho závodů. Stejně jako u jejich rodičů bylo manželství Pink s Hartem turbulentní a pár se rozvedl jen dva roky poté, co si vyměnili sliby. Hart také hrál ve videoklipu k jejímu singlu "So What" z roku 2008, který byl o jejich rozchodu. Během odloučení se dvojice věnovala manželské terapii v naději na usmíření. Její páté album "Funhouse" z roku 2008 bylo inspirováno drsnými emocemi vyplývajícími z jejího rozvodu. Album se stalo obchodním úspěchem, umístilo se na druhém místě v žebříčku Billboard a zahájilo divoké celosvětové turné, na kterém vystupovala se zavázanýma očima a při mnoha příležitostech zpívala hlavou dolů na hrazdě. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

K duševnímu a psychickému uzdravení ji napomohla jako vždy hudba a úvaha o rozpadajícím se vztahu, pomohla páru znovu se sejít. V rozhovoru z roku 2010 s Oprah Winfrey Pink veřejně oznámila, že jsou s manželem opět spolu, čímž skončily veškeré fámy, které kolovaly několik měsíců mezi lidmi. Oprah Winfrey poté řekla, že rozvod s Hartem jí umožnil přemýšlet o sobě samé a o tom, jak se má člověk lépe ve vztahu chovat. Jejich dceru Willow Sage přivítali na svět v červnu roku 2011. V prosinci roku 2016 porodila jejich druhé dítě, a to zdravého chlapečka jménem Jameson Moon. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

1.4 Politická angažovanost

Pink je známá svým politickým angažováním a otevřeným postojem k otázkám týkajících se lidských práv, rovnosti, ochrany životního prostředí a dalších sociálních témat. Její angažovanost a aktivismus ji činí významnou osobností ve snaze o pozitivní změny ve společnosti. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Způsoby, jakými Pink politicky ovlivňuje, zahrnují veřejné prohlášení. Pink se nebojí vyjádřit svůj názor na politické otázky a veřejně se angažuje prostřednictvím sociálních médií, rozhovorů a veřejných prohlášení. Pink podporuje politické kandidáty, kteří se zasazují o hodnoty, které jsou jí blízké. Pink podporuje organizace a nadace, které se zaměřují na sociální a politické otázky, jako jsou lidská práva, zdraví, vzdělání a další. Pink se snaží vést otevřený dialog o politických otázkách a podněcovat diskusi o důležitých tématech ve společnosti. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink podporuje několik charitativních organizací a nadací. Mezi ně patří například UNICEF, jehož je velkou podporovatelkou a angažuje se v mnoha humanitárních projektech zaměřených na pomoc dětem po celém světě. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Angažuje se také v boji proti hladu dětí a podporuje organizaci "No Kid Hungry", která se snaží zajistit potraviny pro děti. Je známá tím, že plní přání vážně nemocným dětem prostřednictvím nadace Make A Wish Foundation. Pink je také známá svým angažováním v ochraně zvířat a podporuje organizaci People for the Ethical Treatment of Animals (PETA). (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Toto jsou jen některé z organizací, které Pink podporuje. Její charitativní činnost se zaměřuje na humanitární pomoc po celém světě. Tyto charitativní činnosti ukazují Pink jako osobnost, která se aktivně angažuje v pomocných projektech a snaží se o pozitivní změny ve světě prostřednictvím svého hlasu a činností. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink je dlouholetou zastánkyní práv LGBTQ+ komunity a aktivně se angažuje v podpoře a osvětě této komunity. Mezi způsoby, jak podporuje LGBTQ+ patří veřejné vystupování a podpora rovnosti a inkluzivity pro všechny bez ohledu na sexuální orientaci nebo genderovou identitu. Také podporuje organizace a projekty, které se zaměřují na práva LGBTQ+ a boj proti diskriminaci. Podporuje například Human Rights Campaign a další organizace bojující za rovnost. Veřejně se vyjadřuje k otázkám týkajícím se LGBTQ+ práv a využívá svou platformu k osvětě a informování o důležitosti rovnosti a respektu. Velice známá je tím, že se otevřeně vyjadřuje ke své vlastní sexuální orientaci a podporuje LGBTQ+ komunitu tím, že sdílí své zkušenosti a poskytuje podporu a inspiraci dalším lidem. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Celkově lze říci, že Pink je důležitou hlasatelkou rovnosti a respektu pro LGBTQ+ komunitu a aktivně se zasazuje o práva a rovnost pro všechny. Její otevřená podpora a angažovanost v této oblasti ji činí důležitou osobností ve snaze o inkluzivní a rozmanitou společnost. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

3. OSOBNOST

Alecia Beth Moore, veřejností lépe známá jako Pink, je americká zpěvačka, textařka a herečka, která se narodila v Pensylvánii. Proslavila se svým jedinečně silným hlasem, autentičností a nebojácností. Bojuje za práva žen, LGBTQ komunitu a další menšiny. Společnost také zaujala svým energickým vystupováním na pódiu. Věnuje se humanitárním pracím a podporuje mnoho organizací. Celkově lze říci, že je velmi silná a inspirativní osobnost, která se nebojí být sama sebou a bojovat za to, čemu věří. Její odvaha a nebojácnost vystupovat za své přesvědčení ji učinily ikonou.

3.1 Odlíšnost od ostatních

Pink se odlišuje od ostatních umělců zejména svou výraznou osobností, autenticitou a schopností kombinovat různé hudební žánry, jako jsou pop, rock a R&B. Je známá svými silnými vokály, provokativními texty a energickými živými vystoupeními. Navíc se věnuje i sociálním tématům a aktivně se angažuje v mnoha charitativních činnostech, což ji činí jedinečnou nejen jako umělkyni, ale i jako člověka. (Sharma, 2024)

Je výjimečná zejména svou schopností překonávat hranice a být autentická ve své tvorbě i osobním životě. Její silné hudební nadání a charismatická osobnost jí umožňují zaujmout svými písněmi a vystoupeními široké publikum. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Její osobnost je originální především v tom, že se nebojí vyjadřovat své skutečné já. Je otevřená, upřímná a přirozená, což se projevuje jak v její hudbě, tak i ve veřejném životě. Její odvaha mluvit o svých zkušenostech, emocích a názorech jí pomáhá vytvářet spojení se svými fanoušky a inspiruje je k tomu, aby byli sami sebou. Tato originalita a autentičnost jsou klíčovými prvky, které dělají její osobnost opravdu inspirativní. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Od svých hudebních začátků až po její divokou krásu, Pink dojírá a inspiruje svět svým poselstvím týkajícím se posílení postavení žen a prolomením bariér jakékoliv diskriminace. Pink svým způsobem plně podporovala vzestup feminismu, redefinovala, co by měla popová hvězda vyjadřovat, o čem by měla zpívat a ukázala, že nikdo by ženám neměl říkat, kým by měly být nebo kým chtějí být. Pink od své kariéry zpochybňuje genderové stereotypy, normy krásy a ženskost. Pokračuje v prosazování ústředního poselství feministického hnutí o ženách, které se chtějí postavit společenskému útlaku

a promlouvá k těm, kteří jsou na pozicích autority. Svá slova a sliby dodržela a mnohokrát zpívala o osobních zkušenostech a skutečných problémech, aby vyslala lidem zprávu, která má potenciál změnit svět. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

3.2 Zajímavá fakta o Pink

Pink má na svém těle přes 20 tetování a dvě z nich jsou její zesnulý mazlíčci. Zajímavým faktem je, že její manžel je bývalý motokrosový šampion a časem se do tohoto sportu natolik ponořila a získala k němu takovou vášeň, že z něj udělala něco, co si užívá celá její rodina a bere to jako jejich koníček. Dalším zajímavým faktem je, že ona byla ta, která iniciovala žádost o ruku svého manžela. Kromě tvorby hudby se je Pink obdařena velkým sportovním talentem, který často uplatňuje při svých vystoupeních. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Zapojuje ke zpěvu akrobatické prvky. Lidé jsou často překvapeni, když se dozví, že se Pink objevila v několika filmech, jako jsou například "Thank You for Sharing" a "Rollerball". (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

3.3 Co lidé říkají o Pink

Lidé říkají, že Pink si vždy stála za svými písněmi, dokázala prolomit hudební průmysl a uměla vynést průlomový hit. Pink závodila mezi dalšími dospívajícími popovými hvězdami, jako je například Christina Aguilera. Velká část společnosti ji nazývá „powerhouse vokalistkou“ a tvrdí, že její kombinace vzdoru, emocionální surovosti, humoru a návykových tanečních beatů z ní udělala někoho, kdo poskytne díky těmto kombinacím možnost dalšího využití v hudbě hvězdám jako jsou Katy Perry, Kesha a Rihanna. Rob Sheffield z Rolling Stones řekl, že věří tomu, že lidé reagují na její smysl pro svobodu a závazek. Motivuje to lidi, protože jde o prosperující popovou umělkyni, která je velice známá a profitující, jindy zase neznámá, ale důležité je, že nikdy nepřestane vytvářet svou hudební značku. Lidé říkají, že dokáže předčít téměř každého. Má takovou schopnost, že dokáže pobláznit dokonce Lady Gaga. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink je jako "kompletní balíček" popové hvězdy se všemi kvalitami, které byste u umělce nebo ikony hledali. Navzdory všem problémům, se kterými se musela vypořádat, ji nic z toho nezabránilo v dosažení svého snu. Sama Pink říká, že boření hranic něco stojí. Její hlas lidé popisují jako podivuhodně oduševnělý. Často bývá přiřazována skrze její silně

emotivní vokály k Janis Joplin. Lidé si o jejím hlase myslí jen to nejlepší a jsou překvapeni jakou má její hlas sílu. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Kelly Clarkson ji nazývá jedním z nejvíce nedocenených vokálů schopných zazpívat cokoli, od rocku a popu, po folk a R&B. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

3.4 Jak svět vidí Pink

Na počátku 21. století ovlivnila mnoho lidí, kteří s její hudbou přišli do styku. Pink má specifický hrubý hudební styl, který působí jako motivace pro spoustu lidí na celém světě. V několika svých projevech při předávání cen se snaží jít příkladem pro svou dceru tím, že otevřeně mluví o svém pohrdání politikou a povzbuzuje každou ženu na světě. Mnoho lidí tímto vystupováním motivovala a všechny vedla především k tomu, aby k sobě byli upřímní. Pink je známá svým jedinečným smyslem pro módu, který často zahrnoval mnoho „dobrodružných“ účesů, včetně neonových odstínů barev, růžově pruhovaných dredů a černého „skater“ střihu. Pink v únoru roku 2019 získala svoji hvězdu na slavném hollywoodském chodníku slávy. Ve stejném roce získala titul People's Champion na People's Choice Awards. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Po převzetí ceny vyzvala publikum, aby vytvořilo změnu, když prohlásila: "Laskavost je dnes akt vzpoury." Mezi její další zdroje příjmů můžeme zahrnout společnosti jako jsou T-MOBILE, superauta V8, Sony Ericsson a další. Pink spolupracovala s COVERGIRL, což je kosmetická společnost, která vznikla v roce 1961 a spojila se s řadou inspirativních a jedinečných žen. Tato společnost z Pink udělala modelku a představila ji jako novou tvář COVERGIRL v Santa Monica. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink o svém stylu InStyle prohlásila, že je různorodá, divoška, ale také gangster. InStyle je přední stránka a zdroj se zprávami o módě, vlasech, líčení a celebritách. Pink je také otevřeným zastáncem práv LGBT a manželství osob stejného pohlaví. Pink také řekla "The Advocate", zpravodajskému zdroji, že „nikdy necítila potřebu“ popsat svou sexuální orientaci. V jednom ze svých prvních rozhovorů Pink řekla, že nechce být jednou z těch zpěvaček, které zpívají o věcech, kterým nerozumějí. Její otec, veterán z Vietnamu v ní vzbudil hluboký smysl pro politický aktivismus. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Přes svůj drsný dívčí vzhled Pink dokázala ukázat svou starostlivou a soucitnou stránku vůči veřejnosti. Je jednou z žen, která je silnou zastánkyní komunity LGBTQ a podporuje zlepšování dobrých životních podmínek zvířat a proslavila se kampaněmi organizace

PETA. Oponovala mulesingu australského vlněného průmyslu ve spolupráci s PETA. V lednu roku 2007 řekla, že ji organizace PETA uvedla v omyl ohledně mulesingu a neprovedla dostatečný průzkum před podporou kampaně. Její advokacie vyvrcholila téhož roku hlavním koncertem nazvaným "PAW" neboli "Party for Animals Worldwide", který se konal v Cardiffu ve Walesu. V roce 2015 vystoupila nahá pro kampaň organizace PETA se slovy: „Raději bych šla nahá, než nosila kožešinu“. Mezi organizace, které podporuje, patří Hnutí za lidská práva, UNICEF a Save the Children. Od května 2008 je Pink považována za oficiálního obhájce charitativní organizace RSPCA v Austrálii. Roku 2009 Pink oznámila, že přispěje 250 000 dolarů na výzvu Červeného kříže Bushfire Appeal za účelem finanční pomoci obětem lesních požárů, které počátkem měsíce zničily australskou Victorii. Pink vyjádřila svou touhu udělat „konkrétní gesto povzbuzení“. Pink také přispěla organizaci Autism Speaks. V roce 2020, kdy se koronavirus prudce šířil, se ona a její syn Jameson stali pozitivními na tento virus, který je velmi vyděsil. Po jejich uzdravení umělkyně prozradila, že by darovala 1 milion dolarů zdravotnickým pracovníkům, kteří nezištně riskují své životy, aby zajistili péči o ostatní během pandemie. Její matka sloužila jako zdravotní sestra v Temple University Hospital ve Philadelphii, a to téměř dvě desetiletí. Přispěla 500 000 dolarů do krizového fondu COVID-19 v Los Angeles. Pink dojímá a inspiruje svět svým poselstvím týkajícím se posílení postavení žen a odbourání bariér diskriminace. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink svým způsobem plně podporovala vzestup feminismu, také se snažila o předefinování toho, o čem by měla popová hvězda zpívat a její touha byla ukázat, že nikdo by neměl ženám říkat, kým by měly být nebo kým se chtějí stát. Dosud pokračuje v propagaci feministického hnutí, v propagaci poselství žen stojících proti útlaku a promlouvá k těm, kteří jsou v pozici autority. Po několika letech začala zpívat o svých osobních zkušenostech a skutečných problémech, aby tak světu vyslala zprávu, která má potenciál změnit svět. (Britannica, 2024)

4. KARIÉRA

Pink odstartovala svou hudební kariéru jako členka skupiny Choice, ale brzy se rozhodla pro sólovou dráhu. Na hudební scéně se prosadila díky svému nezaměnitelnému hlasu a odvážným textům jejích skladeb. Stala se jednou z nejvýraznějších osobností v hudebním průmyslu díky svým jedinečným pódiovým vystoupením, včetně akrobacií a tanečních čísel. Získala řadu hudebních cen, včetně cen Grammy a Brit Awards a prodala miliony alb po celém světě. Kromě své hudební kariéry se také věnovala herectví, podporování právních, komunity LGBTQ a boji za různá sociální a politická zlepšení. Celkově její kariéra zahrnuje více než 20 let úspěšné práce v hudebním průmyslu, ale i mimo něj. Dnes je jednou z neuznávanějších zpěvaček s celosvětovým vlivem.

4.1 Cesta ke slávě

Pink měla odjakživa obrovský hudební talent. Její začátky se připisují k vystupování v klubech ve Philadelphii, když jí bylo asi 14 let. V tomto okamžiku začala používat umělecké jméno Pink. V té době měla tuto přezdívku už dlouho a začalo to kvůli jejímu červenání se. Svě jméno také získala podle postavy „Mr. Pink“ z filmu Quentina Tarantina Reservoir Dogs. Jednoho večera se jednatel MCA setkal s „drzou puberťáčkou“ a pozval ji na konkurz do nově vznikající R&B skupiny. Pink byla přijata do party, která je známá jako Basic Instinct. Navzdory tomu, že měla nahrávací smlouvu a strávila spoustu času ve studiu, kapela se nikdy nerozběhla. Kapela společně vydržela jen dva roky, než se docela rozpadla. LaFace Records, jedno z nejpůsobivějších hudebních vydavatelství nabídlo Pink v roce 1995 smlouvu na sólové nahrávání poté, co uviděli její potenciál. Její debutové studiové R&B album s názvem Can't Take Me Home získalo ve Spojených státech certifikovanou dvojitou platinu a dva z jejích singlů s názvem There You Go a Most Girls byly zařazeny do žebříčku Billboard Hot 100 mezi deset nejpopulárnějších singlů. S kolaboračním singlem "Lady Marmalade" získala ještě větší slávu a dostala se na vrchol několika žebříčků po celém světě. V roce 2001 vrátila své zaměření k pop-rocku, což vedlo k jejímu druhému studiovému albu Missundaztood, díky kterému bylo vytvořeno více než 13 milionů kopií po celém světě a stalo se mezinárodním singlem s číslem jedna. (Lester, 2013)

V roce 2003 Pink vyhrála v kategorii za nejlepší ženský rockový pěvecký výkon v Grammy, za své třetí studiové album Try This, i když se ho prodalo o něco méně než u její předchozí práce. I'm Not Dead a Funhouse, její čtvrté a páté studiové album, ji vyneslo

zpět na vrchol žebříčku, s první desítkou singlů "Who Knew" a "U + Ur Hand". Šesté studiové album Pink, *The Truth About Love* z roku 2012, debutovalo na první příčce žebříčku Billboard 200 a produkovalo její čtvrtý singl číslo jedna v USA s názvem "Just Give Me a Reason". V roce 2014 Pink vydala *Rose Ave.*, společné album s kanadským hudebníkem Dallasem Greenem jako součást folkového dua *You+Me*. (Lester, 2013)

Pink posílila své postavení kulturního symbolu. Byla první nebritskou umělkyní, která vyhrála Brit Award za mimořádný přínos britské hudbě v roce 2019, a první nebritskou umělkyní, která tuto cenu získala od začátku udílení Brit Awards v roce 1977. To bylo obzvláště působivé, protože byla vybrána před britským hudebníkem Philem Collinsem, který byl v kariéře tak dlouho a prodal řadu alb, ale nikdy nezískal cenu. Pink, známá pro svůj chraplavý hlas a akrobatická pódiová představení prodala do roku 2020 po celém světě přes 90 milionů alb, což z ní dělá jednu z nejúspěšnějších světových hudebníků. Tři ceny Grammy, dvě Brit Awards, Daytime Emmy Award a sedm MTV Video Music Awards, včetně Michael Jackson Video Vanguard Award, jsou jejími mnoha úspěchy. Zpěvačka byla v roce 2009 Billboardem vybrána jako Pop Songs Artist of the Decade. Pink byla také druhou nejhranější ženskou sólovou umělkyní ve Spojeném království během 21. století, za Madonnou. Na žebříčku 100 největších žen v hudbě VHr se umístila na desátém místě a Billboard ji v roce 2013 jmenoval Ženou roku. Díky svým výjimečným schopnostem skládat písně a díky globálnímu vlivu na populární hudbu a zábavní průmysl získala ocenění BMI President's Award na 63. ročníku BMI Pop Awards. (Lester, 2013)

4.2 Významné kariérní milníky

Pink nebyla nikdy tou osobou, která by uměla maskovat své skutečné pocity a navzdory své nově nalezené popularitě a úspěchu byla nespokojená. Cítila se zastíněna množstvím hezkých zpěvaček, které tomuto odvětví dominovaly, a proto se rozhodla pro hlubší a více kontrastní koncept své hudby. Pro londýnský bulvární deník Daily Mail poskytla rozhovor, ve kterém uvedla, že na svém prvním albu neplýtvala krví, potem ani slzami. Dodala, že mezi ní a ostatními hudebníky nedošlo k žádné výměně emocí. (Pink: *A Short Unauthorized Biography*, 2022)

Pink však měla s obojím pozitivní zkušenost. Její talent byl příliš zřejmý na to, aby se dal ignorovat. Po obnovení své identity změnou jména, které získala po rodičích ke jménu Pink, začala okamžitě nahrávat své první sólové album *Can't Take Me Home*. Album vydané v roce 2000 mělo překvapivý úspěch, získalo dvojitou platinu a vyneslo dva singly,

které se řadí mezi Top 10: "There You Go" a "Most Girls". Její turné plán, na kterém byla představena slavná chlapecká skupina NSYNC, pomohla zvýšit prodeje alba. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink spolupracovala na oduševnělé nově předělané písni "Lady Marmalade" od Patti LaBelle s Christinou Aguilero, Myou a Lil' Kim. Ve stejném roce Pink vydala svou píseň "Get the Party Started", což byl absolutní hit z jejího druhého alba a dostala se do Top 5. Tato píseň byla ideálním startem pro vytvoření jejího druhého alba *Missundaztood*. Téhož rockově obohacené nahrávky, která se později dostala na trh, se po celém světě prodalo přes 10 milionů kopií. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Třetí album Pink s názvem *Try This*, vyšlo v roce 2003 a vyneslo zpěvačce hitový singl "Trouble" a nominaci na Grammy za nejlepší ženský rockový vokální výkon. Navzdory uznání kritiky se albu nedostalo stejného uznání a úrovně prodeje jako jeho předchůdce. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Čtvrté album Pink, *I'm Not Dead*, vyšlo v roce 2006 a zdálo se být její dosud nejuprímnější sbírkou písní. Singl jejího alba *No. 1* s názvem "Stupid Girls" byl ostrým útokem na pobláznění a slávu lidí jako Paris Hilton a Britney Spears. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

V roce 2010 Pink vydala album *Greatest Hits*, na kterém byly její nejlepší hity "F*ckin' Perfect" a "Raise Your Glass". Její následné turné v roce 2013 bylo třetím nejúspěšnějším a vydělalo téměř 148 milionů dolarů na prodeji vstupenek. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Pink si našla čas mimo své známé umělecké jméno, aby experimentovala s jinými formami řeči. Napsala písně pro jiné umělce, například pro Celine Dion a Cher. Také si našla čas na to, aby prozkoumala svou lidovější stránku a spolupracovala s hudebníkem Dallasem Greenem na předním folkovém albu *Rose Ave*. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

V srpnu roku 2017 Pink vydala píseň s názvem "What About Us". Její sedmé studiové album *Beautiful Trauma* debutovalo na prvním místě v žebříčku *Bilboard 200* a to s touto písní jako hlavní skladbou. V roce 2018 předvedla na předávání cen Grammy neskutečný výkon a poté byla vybrána, aby zpívala národní hymnu na *Super Bowl*, finálovém zápasu

národní fotbalové ligy a zároveň jedné z nejsledovanějších akcí ve světě. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Osmé studiové album Hurts 2B Human zahrnovalo hlavní singl s názvem Walk Me Home a spolupráci s R&B zpěvákem Khalidem, který získal velmi pozitivní ohlasy. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

5. HUDEBNÍ INTERPRETACE

Interpretace je slovo s širokým významem, který se může v jednotlivých oborech určitým způsobem lišit. Pod pojmem Hudební interpretace si představíme provozování písní, skladeb nebo hudebních děl s nějakou myšlenkou a textem. V hudební oblasti se často vyskytuje pojem interpret, který označuje hudebníka provádějícího skladbu podle notového zápisu nebo text písně. Při hudební interpretaci hraje významnou roli umělecká zkušenost a schopnost interpreta, jak dovede svou představu a svůj záměr uplatnit v pojetí skladby. Důležitá je také schopnost uměleckého cítění k vyjádření textu, aby byl posluchačem co nejlépe pochopitelný. (Dvořáková, 2012)

Pink vyrůstala v rodině, která měla velký obdiv k hudbě stejně jako ona. Její otec byl kytarista a poslouchal písně od Roberta Dylana a Dona McLeana, což mělo značný vliv na její hudební kariéru. Svou hudební kariéru započala ve 14 letech, kdy vystupovala v klubech ve Philadelphii. Tehdy byla již zkušenou zpěvačkou a napsala svojí první píseň s názvem Split Personality. V této písni jsou znát vlivy jejího dospívání, při kterém poslouchala rockové skupiny jako jsou například 4 Non Blondes nebo Guns N' Roses. Pink své další písně začala v klubech představovat. S některými písněmi uspěla a s některými ne, což ji sloužilo jako palivo své ctižádosti. Ukázalo se však, že to byl pro ni těžký život, jelikož ji pohltil svět drog a v 15 letech se málem předávkovala. Jednoho dne se v určitém klubu ve Philadelphii objevil zástupce z MCA Records a při poslechu Pink písní si ji zamiloval a požádal ji, zda by nechtěla přijít na konkurz hudební skupiny Basic Instinct, avšak Pink se nejlépe cítila jako sólová zpěvačka. Později se Pink stala členkou hudební skupiny Choice, která však neměla dlouhého trvání a Pink se definitivně rozhodla pro sólovou dráhu. (Heyalma, 2022)

Na hudební scéně se prosadila díky svému jedinečnému chraplavému hlasu a odvážným textům jejích skladeb, které jsou o tom, co si myslí. Lidem se její tvorba ihned zalíbila, jelikož do svých písní vnášela hluboké emoce. LaFace Records, jedno z nejpůsobivějších hudebních vydavatelství nabídlo Pink v roce 1995 smlouvu na sólové nahrávání poté, co uviděli její potenciál a tím oficiálně zahájila sólovou kariéru. Její hudba zpočátku vycházela z R&B, jako spoustu tehdejší hudby. Pink byla zpočátku ovlivněna hudbou Pharrella Williamse a Timbalanda. Poté pomalu přešla k velmi komerční a velmi popové hudbě. Experimentovala s mnoha různými žánry, podle toho, co v danou cítila a myslela si, že je správné. Po chvíli se však ukázaly její punkové kořeny a od té doby je nedokázala skrýt.

V roce 2001 spojila síly s umělkyní Myou, Lil' Kim a Christinou Aguilero na nahrávání energické verze „Lady Marmalade“. Každá umělkyně byla něčím jiná, avšak jejich spojení se společností velice líbilo a získaly mnoho pozitivní kritiky a tato spolupráce byla vrcholem hitparád po celém světě. Zpočátku byla společností vnímána jako další tvář v davu popových teenagerů konce 90. let, avšak z této „nálepky“ rychle vyrostla. Záměrem Pink bylo oddělit se od ostatních popových zpěvaček, odlišit se a dokázat svou jedinečnost. (Pink: Staying True, 2013)

5.1 Neznámější alba a písně

Pink během své hudební kariéry vydala celkem 9 alb. Celosvětově prodala přes 60 milionů alb a 75 milionů písní, což z ní dělá jednu z nejúspěšnějších hudebníků na světě. Pink vydala devět studiových alb, pět video alb a jedno živé album. "Can't Take Me Home" bylo její první album, které vycházelo především z R&B stylu. Vyšlo v roce 2002 a hned po uvedení se stalo velmi oblíbené a získalo samou chválu od společnosti. Toto album obsahovalo především taneční písně. První píseň z tohoto alba s názvem "There You Go", se ihned dostala mezi 40 nejlepších a nejhranějších písní v USA. Druhá píseň z tohoto alba s názvem "Most Girls" získala stejné pozitivní ohlasy, ne-li větší. Její další alba se posunula k rockovému žánru, který jí byl o dost přirozenější a od té doby šla její kariéra strmě nahoru. (Lester, 2013)

Vydání jejího druhého alba s názvem "Missundaztood" v roce 2001, odkud pochází obrovský hit "Get The Party", zpečetilo pověst Pink jako zkušené textařky. Představovalo velkolepou proměnu z R&B stylu k drsné rockové atmosféře, při které měla větší tvůrčí možnosti a projevila zde obrovskou kreativitu. Toto album ovlivnilo značně vnímání Pink veřejností jako umělkyně, kterou dnes známe. K tomuto albu přispěla legendární zpěvačka skupiny 4 Non Blondes, Linda Perry. Pro společnost to byla nečekaná spolupráce, jelikož tato umělkyně, ačkoliv měla velké hity, tak nebyla známá jako umělkyně s miliony prodaných alb. Další písně s názvy "Dont Let Me Get Me" a "Just Like A Pill" byly taktéž úspěšné a staly se velkým hitem v USA. (Lester, 2013)

Třetí studiové album s názvem "Try This" vydané v roce 2003 se stalo nejprodávanějším ze všech Pink alb. U tohoto alba rozšířila rockový zvuk, který prozkoumávala na albu předchozím. Toto album debutovalo na devátém žebříčku Billboard 200, bylo nejlepším albem v Kanadě, Austrálii a Velké Británii a po celém světě se ho prodalo tři miliony kopií. K albu byly vydány čtyři písně s názvy "Feel Good Time",

"Trouble", "God Is A DJ" a "Last To Know". Píseň "Trouble" vynesla Pink cenu Grammy v kategorii "Nejlepší ženský rockový pěvecký výkon". Na album "Try This" navazovalo turné po celé Evropě, kde Pink poprvé navštívila Českou republiku. (Lester, 2013)

Pink si po albu "Try This" dala s vydáváním skladeb pauzu, aby napsala především písně pro své čtvrté album s názvem "I'm not Dead", které vyšlo roku 2006. Toto těžce laděné album je sloučením popu a rocku s mixem dalších žánrů. Album debutovalo na šestém místě v Billboard 200, bylo k němu vydáno šest písní a po celém světě se ho prodalo šest milionů kopií. Hlavní píseň alba "Stupid Girls" se stala největším americkým hitem Pink od roku 2002. Jeho hudební video, ve kterém paroduje celebrity jako Lindsay Lohan nebo Paris Hilton získalo cenu za nejlepší popové video. Na podporu alba se Pink vydala na světové turné, na které byly prodeje lístků tak vysoké, že tím získala rekord v největší návštěvnosti koncertů v Australské aréně. (Lester, 2013)

Mezi nejvýznamnější album patří "Funhouse", které bylo certifikováno jedenáctkrát platinovým. Album bylo vydáno v roce 2008 a bylo inspirováno rozchodem s jejím manželem Hartem. Album dosáhlo na první místo žebříčku v sedmi zemích včetně Austrálie, Nového Zélandu, Nizozemska, Irska a Spojeného království. Album nese sedm písní a hlavním hitem, a především obrovským komerčním úspěchem se stala píseň "So What". Na podporu alba se Pink opět vydala na turné, které tentokrát překonalo rekord největšího turné v australské historii. Tohoto alba se prodalo po celém světě přes sedm milionů kopií. Z tohoto alba je Pink nejvíce hrdá na svou píseň "Crystal Ball", kterou si ze všech nejvíce zamilovala. V této písni totiž nejde o dokonalost, ale o celkovou atmosféru, při které tato píseň vznikala. (Lester, 2013)

Předposlední album s názvem "The Truth About Love", které Pink vydala v roce 2010 obsahovalo její dva hity "F*ckin' Perfect" a "Raise Your Glass". Toto album pokrývá témata, jako jsou vztahy a láska a bylo jejím prvním albem, které vydala od doby, co se stala matkou. Toto album nalomilo její myšlení o lásce a zkoumá v něm dráhu těchto emocí spolu s obsazením vynikajících producentů jako jsou Max Martin, Greg Ruess, Billy Mann a také Eminem. O dva roky později se toto album dostalo na vrchol Billboard 200 s několika Top 10 skladbami, včetně největšího hitu s názvem "Just Give Me A Reason". Její následné turné se stalo třetím nejvýdělečnějším turné v roce 2013 a vyneslo téměř 150 milionů dolarů za prodej vstupenek. Album "The Truth About Love" představovalo cestu Pink od popové začátečnice k dospělé umělkyni, což představuje její schopnost vnímat každou emoci a růst v průběhu kariéry. (Lester, 2013)

Její dosud poslední album nese název "Trustfall" a bylo vydáno v roce 2023. Album obsahuje čtyři hlavní písně, mezi které patří "Never Gonna Not Dance Again", "Trustfall", "Runaway" a "When I Get There". Toto album je spíše taneční a obnáší témata včetně lásky, sebedřívětí a vnitřní motivace. Zahrnuje další žánry jako jsou pop rock a folk. V některých písních můžeme slyšet vojenské bubny a hru na klavír. Toto album je inspirováno citlivými osobními událostmi Pink, které jí v posledních letech provázely. Album "Trustfall" se setkala s pozitivní hudební kritikou a Pink v něm posouvá své vokály do značných výšin. Texty z tohoto alba představují Pink jako dosud nejzranitelnější popovou hvězdu. (Lester, 2013)

5.2 Ocenění

Americká zpěvačka Pink je aktivní v hudebním světě od roku 2000, kdy vydala své první debutové album "Can't Take Me Home", které později bylo oceněno cenou Billboard za nejlepší novou umělkyni. Ve stejném roce její první píseň "There You Go" dosáhla sedmé pozice v žebříčku sto nejlepších písní Billboard. Pink druhá píseň "Most Girls" dosáhla čtvrtého místa v žebříčku sto nejlepších písní Billboard. (Britannica, 2024)

Její druhé album s názvem "Missundaztood" mělo výraznější rockovou atmosféru a doneslo se mu velkého úspěchu. Píseň z tohoto alba s názvem "Get The Party Started" dosáhla stejného umístění jako píseň "Most Girls". Ve stejném roce nahrála verzi písně "Lady Marmalade" po boku Christiny Aguilery, Mýi a Lil' Kim. Tento cover přinesl v USA obrovský úspěch a získala svou první cenu Grammy v kategorii Nejlepší popová spolupráce s vokály. (OSOBNOSTI.CZ)

V roce 2002 Pink uskutečnila své první turné a získala tím titul "Top Female Billboard 200 Artist" za daný rok. V roce 2003 Pink také získala cenu Grammy za píseň "Trouble" ze svého alba "Try this" a to za nejlepší ženský rockový vokální výkon. O rok později nazpívala píseň, která se objevila ve filmu Charlieho andílci, ve kterém se jí také dostalo menší role. Pink se také věnovala značnou část života herectví a dále získala roli ve filmu Na plný plyn, Díky za sdílení a v roce 2011 namluvila postavu animovanému filmu Happy Feet Two. (Britannica, 2024)

Pink písně ze čtvrtého alba s názvem "I'm Not Dead" měli velké ohlasy a toto album se řadilo mezi deset nejlepších v USA. Dalším velkým hitem byla Pink píseň "Stupid Girls", která měla dokonce nesmírnou pozitivní kritiku na videoklip. Pink následně na podporu tohoto alba pořádala turné, které zaznamenalo největší množství návštěvníků v její kariéře.

V roce 2010 na předávání ocenění Grammy zaujala společnost nepředvídatelným gymnastickým číslem ve vzduchu, za což sklídila velkolepý potlesk a obdiv. Tento rok byl pro ni významným, jelikož spolupracovala s velkými osobnostmi jako jsou John Lennon a Eminem. Stejného roku publikovala píseň s názvem "Raise Your Glass", která se umístila na prvním místě v žebříčku 100 nejlepších písní Billboard. Na prvním místě se také umístila její píseň "Just Give Me A Reason", která byla nejúspěšnější písní alba s názvem "The Truth About Love". (Lester, 2013)

Velkým úspěchem byla v roce 2013 spolupráce Pink se zpěvákem Dallasem Greenandem, se kterým společně vydali album s názvem "rose ave", které se umístilo na prvním místě žebříčku "US Folk Albums". (Lester, 2013)

Její nejvýznamnějším krokem bylo vydání alba "M!ssundaztood", díky kterému se stala známou mezinárodní umělkyní. Stalo se jedním z jejich nejprodávanějších alb a umístilo se na osmém místě mezi nejprodávanějšími alby roku 2002. (Pink: Staying True, 2013)

Svou třetí cenu Grammy sdílela v roce 2011 s umělcem Herbiem Hancockem z Indie. V roce 2013 Pink byla jmenovaná "Ženou roku" Billboardem. (Lester, 2013)

Pink byla prvním umělcem, nepocházejícím z Británie, který v roce 2019 získal ocenění Brit Award za mimořádný přínos britské hudbě a který byl oceněn od vzniku Brit Awards v roce 1977. Tato zkušenost pro ni byla velice mimořádná, protože byla vybrána namísto britského hudebníka Phila Collinse, který byl v této kariéře podstatně déle a prodal řadu svých alb, avšak cenu nikdy nezískal. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

Cena Grammy je americká hudební cena, která se každoročně v USA uděluje k uznání úspěchů v hudebním světě. Interpreti jsou vybíráni z nejrůznějších oblastí žánrů. Hlavní ceny jsou udělovány za nahrávku, album, píseň roku a nejlepšího nového umělce. Celkově se uděluje více než 75 ocenění a cenou je zlatá soška gramofonu. Hlasuje se prostřednictvím lístků a je zvoleno pět kandidátů na každou cenu. Vítězové jsou během televizního ceremoniálu pravidelně představeni. První cena Grammy se předávala v roce 1959 a počet ocenění se zvýšil nově nastupujícími žánry. (Pink: A Short Unauthorized Biography, 2022)

6. KOMPARACE HUDEBNÍ INTERPRETACE V KONTEXTU HISTORICKÉHO VÝVOJE

Pink, vlastním jménem Alecia Beth Moore vyrůstala v rodině, která měla stejnou lásku k hudbě jako ona. Z hudebního hlediska ji především ovlivnil její otec, který hrál na kytaru a představil ji hudbu Boba Dylana a Dona McLeana. Pink měla odmalička obrovský hudební talent a hned věděla, že bez hudby nedokáže žít. Svoji hudební kariéru započala

V začátcích byla její hudební interpretace ovlivněna vystupováním v hudebních kapelách jako Basic Instinct a Choice. Pink ale věděla, že to není nic pro ni a že chce začít sólovou kariéru. Se skupinou Basic Instinct strávila čas 2 roky, ale poté se členové skupiny rozešli.

LaFace Records, jedno z nejpůsobivějších hudebních vydavatelství nabídlo Pink v roce 1995 smlouvu na sólové nahrávání poté, co uviděli její potenciál. Její první debutové studiové R&B album s názvem Can't Take Me Home získalo ve Spojených státech certifikovanou dvojitou platinu a dva z jejích singlů s názvem There You Go a Most Girls byly zařazeny do žebříčku Billboard Hot 100 mezi deset nejpopulárnějších singlů.

S kolaboračním singlem "Lady Marmalade" získala ještě větší slávu a dostala se na vrchol několika žebříčků po celém světě. V roce 2001 vrátila své zaměření k pop-rocku, což vedlo k jejímu druhému studiovému albu Missundaztood, díky kterému bylo vytvořeno více než 13 milionů kopií po celém světě a stalo se mezinárodním singlem s číslem jedna.

Tehdy už byla kariéra Pink rozběhnutá v plném proudu. V její tvorbě se prolínají žánry od začínajícího R&B, přes rock, k popu, folku, country a nakonec k tanečnímu popu. Nejčastějšími tématy v jejích textech jsou láska, zrada, její životní cesty a příběhy a podpora sebevědomí.

Na hudební scéně se prosadila díky svému jedinečnému chraplavému hlasu a odvážným textům jejích skladeb, které jsou pokaždé o tom co si přesně myslí. Lidem se její tvorba ihned zalíbila, jelikož do svých písní vnášela hluboké emoce a nedívala se na to, co si pomyslí okolí. Experimentovala s takovými žánry, podle toho co v danou cítila a myslela si, že je správné. Po určité chvíli se však vždy ukázaly její punkové kořeny a od té doby je nedokázala skrýt.

Pink se vyznačuje svým odvážným vystupováním na veřejnosti a schopností psát a interpretovat velmi osobní a procítěné písně, což ji řadí mezi nejvýraznější osobnosti v oblasti popové hudby. (Pink: *Staying True*, 2013)

V této době po boku Pink vystupovaly zpěvačky jako jsou Rihanna, Beyoncé, Taylor Swift, Ariana Grande a Adele. Tyto zpěvačky a umělkyně se řadí mezi nejvýznamnější a nejvlivnější osobnosti v hudebním průmyslu 21. století a jejich hudba má silný dopad na posluchače po celém světě. (Pink: *A Short Unauthorized Biography*, 2022)

V kontextu historického vývoje je Pink svou osobností a stylem hudby srovnávána s ikonickými interpretkami jako je Madonna a také Janis Joplin. Madonna byla "průkopnicí" v oblasti popové hudby a její kontroverzní vizáž a odvážné pódiové vystoupení ovlivnily mnohé generace umělců a umělkyně, co nastoupily na scénu po ní. Janis Joplin byla legendární zpěvačka v oblasti rockové hudby, jejíž neskutečně silný hlas a perfektně procítěná interpretace textů inspirovala také mnoho umělců. (Lester, 2013)

V 21. století se v hudebním průmyslu v USA objevilo mnoho nových žánrů, které odrážejí různorodost a evoluci hudební scény. Mezi nejvýznamnější hudební žánry, které ovlivnily většinu budoucí interpretace patří především R&B, Hip – hop, Country, EDM a Indie rock. (Lester, 2013)

Pink přinesla do hudebního světa jakýsi nový, osobitý a drsný styl, kterým se inspirovaly umělkyně jako Katy Perry a Lady Gaga, avšak uznání za tento vliv byl od ostatních nepatrný. Od chvíle, kdy přišla na scénu, hned bylo zřejmé, že Pink nepůjde ve stopách svých předchůdců. Hned všem ukázala, že má výjimečný talent a že si nikým nenechá říkat co má dělat, nebo jak to má udělat. A právě tímto přístupem si Pink rychle vybudovala úspěšnou kariéru a získala si tak obdiv. Pink je obyčejný, skromný a hodný člověk, který nežije pro pocit slávy, ale pro pocit, že může nějakým způsobem pomoci společnosti a být dobrým člověkem, a přesně to jí činí šťastnou.

ZÁVĚR

Tato bakalářská práce se zabývala životem a kariérou americké zpěvačky a textařky Pink. Podává informace o osobním a kariérním růstu Pink a zabývá se komparací její hudební interpretace v historickém kontextu. Popisuje různé hudební žánry, které Pink v průběhu života inspirovaly a ovlivňovaly. Práce popisuje smysl jejích textů a umělecký vliv na současnou kulturu. V této práci jsme se snažili ukázat, jak důležitou a významnou osobností Pink je a co vše dokáže nabídnout světu. Práce byla zaměřena především na způsob, jakým Pink prostřednictvím své hudby inspirovala spoustu lidí a jak jim umožnila najít odvalu a sílu k vyjádření svých názorů a přesvědčení. Cílem této práce bylo podrobněji se seznámit s Pink a porovnat její vývoj tvorby a vliv na současnou popovou kulturu. Dozvěděli jsme se, že Pink byla velkou inspirací pro popové hvězdy jako jsou Katy Perry, Kesha nebo Rihanna.

Dále je možné v této práci zjistit, jaká byla cesta k samotnému úspěchu Pink a jakou práci to obnášelo, aby docílila tak velkého celosvětového úspěchu a obdivu společnosti. Práce nám podává informace o tom jakým směrem chtěla svoji kariéru vést a čím se odlišila od tehdejších zpěvaček. Také zjistíme, jak se stala, tak silnou osobností a jak ji vnímala společnost a svět. Díky komparaci hudební interpretace jsme získali pohled na formování její osobnosti skrze různé hudební žánry. Tyto žánry ji ovlivňovaly v určitém období podle toho, jak se tehdy cítila a tato zkušenost ji pomáhala utvářet naprosto autentickou tvorbu, kterou si u ní lidé oblíbily. Pink experimentovala se značným množstvím hudebních žánrů, ale nikdy nezapřela své rockové kořeny, ke kterým se vždy vracela.

Díky svému výjimečnému talentu a svobodnému myšlení Pink přispěla k posunu genderových rolí v populární hudbě, podpořila mnoho žen a lidí, aby se nevzdávaly svých snů a ambicí a poskytla pomoc několika organizacím. Pink dojímá a inspiruje svět svým poselstvím týkajícím se posílení postavení žen a motivuje ostatní k tomu, aby se nebáli být samy sebou. Pink není jen slavnou zpěvačkou a textařkou, ale představuje člověka s velkým srdcem a smyslem pro soucitnost. Celkově tedy lze říct, že Pink je významnou osobností nejen v hudebním průmyslu, ale i v celé společnosti a její práce a vliv na kulturu budou mít bezpodmínečně trvalý dopad.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- All I Know So Far [Vše, co zatím vím]* [film]. Režie RCA Records. USA, 2021.
- Pink: Staying True [Zůstat pravdivý]* [film]. Režie Sonia Anderson. USA, 2013.
- SHARMA, Vinay. Pink Biography. *TheFamousPeople.com* [online]. 11. června 2024.
Dostupné také z: <https://www.thefamouspeople.com/profiles/pnk-6217.php>
- Fame Life BIOS, 2022. *Pink: A Short Unauthorized Biography*. ISBN 16-349-7769-6.
- LESTER, Paul. *Split Personality: The Story of Pink*. 2. vyd. Omnibus Press, 2013, 66 s. ISBN 978-1-78038-986-8
- DORŮŽKA, Lubomír. *Panoráma populární hudby 1918-1978, aneb, Nevšední písničkáři všedních dní*. [Praha]: Mladá fronta, 1987.
- HEJDA, Jan. *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby*. 1. vyd. Praha: Supraphon, 1986, 148 s. ISBN 02-009-86.
- SCHNIERER, Miloš. *Hudba 20. století*. Brno: JAMU, 2014. ISBN 978-80-7460-069-2.
- Matzner, Antonín – Poledňák, Ivan – Wasserberger, Igor. *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby I-II/1, 2, 3*. Praha: Supraphon, 1983, 1986, 1987, 1990.
- Křupková, Lenka. *Dějiny hudby 20. století 1*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2013
- HEATLEY, Michael (ed.). *Encyklopedie rocku: nejúplnější průvodce rockovou hudbou na světě*. Vyd. 1. Praha: Beta-Dobrovský & Ševčík, 1999. ISBN 80-86278-18-2.
- BIOGRAPHY.COM* [online], 1996. 26. 3. 2024. Dostupné také z:
<https://www.biography.com/about/a43602329/about-us>
- FRICK, Evelyn, 2022. 18 věcí, které byste měli vědět o židovské zpěvačce Pink. *Heyalma* [online]. 23. 12. 2022. Dostupné také z: <https://www.heyalma.com/18-things-to-know-about-jewish-singer-pink/>
- Pink. *OSOBNOSTI.CZ* [online]. Dostupné také z: <https://zivotopis.osobnosti.cz/pink.php>
- Pink, 2003. *FDb.cz* [online]. Dostupné také z: <https://www.fdb.cz/lidi-zivotopis-biografie/165069-pink.html>

Pink - Americká zpěvačka a skladatelka, 1978. *Britannica* [online]. 12. června 2024.
Dostupné také z: <https://www.britannica.com/biography/Pink-American-singer-and-songwriter>

Dvořáková, J.: Metoda analýzy interpretačního výkonu, *Živá hudba*, 2012, č. 3, s. 96–107.